

Offentlighed og Mundtlighed gennemføres i al Retspleje (Grdl. § 74).

Umiddelbarhedsprincippet gennemføres — saavidt praktisk muligt — paa Bevisførelsens Omraade 3: Beviserne (Vidner, Syn og Skøn o. s. v.) føres frem umiddelbart for den Ret, der skal dømme.

Bevisbedømmelsen bliver fri, 3: Retten er i at bedømme de tilvejebragte Bevisers Værdi ikke, som nu, bunden eller indskrænket ved Lovregler.

Særlig med Hensyn til den *borgerlige Retspleje*:

„*Forhandlingsmaksimen*“ 3: det nu herskende Princip om, at det er Parternes egen Sag at sørge for Sagens Udvikling og Oplysning, er væsentlig modificeret ved den aktive Rolle, der er tildelt Retten (dens Ret til selv at stille Spørgsmaal til Vidner og Parter, dens Pligt til i Underretssager at vejlede selvmødende Parter, den Retten i det hele tillagte vidtgaende procesledende Myndighed).

Parternes Afhørelse (under Ansvar som ikke edfæstet Vidne).

Hurtighed er søgt fremmet paa mange Maader. Der er ordentligvis kun to Instanser; hvor der finder Skriftudveksling Sted, skal denne normalt tilendebringes i 2 Retsmøder, medens den mundtlige Hovedforhandling maa normalt tilendebringes i eet; Udsættelse gives ikke uden gyldig Grund; Domme afsiges hurtigst mulig; Formalitetsindsigelser afgøres før Realiteten; Sagsøgte kan ikke paastaa Afvisning paa Grund af urigtig Forkyndelse af Stævningen; Ankefristerne ere korte o. s. v.).

Særlig med Hensyn til *Strafferetsplejen*:

„*Anklageprincippet*“ (det »akkusatoriske« Princip) træder i Stedet for det nugældende »inkvisitoriske« Princip, 3: den Sigtede skal ikke længere være »Forhørsobjekt«, men han staar som selvstændig *Part* lige over for sin Modpart: An-